

DRŽAVNO TOŽILSTVO
Došlo 12. IX. 1931

Poštnina plačana v gotovini.

krat. prilog.

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

54. KOS.

LJUBLJANA, dne 12. septembra 1931.

Letnik II.

VSEBINA:

347. Zakon o volilnih imenikih. 348. Predpis obrazca za stalni volilni imenik. 349. Pravilnik o obeleževanju plovnih poti.	350. Pravilnik o trgovini s suhimi slivami in slivovo čežano (pekmekom). 351. Izpremembe v staležu banovinskih uslužbencev na področju Dravske banovine.

Zakoni in kraljevske uredbe.

347.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za notranje posle, predsednika Našega ministrskega sveta

zakon o volilnih imenikih.*

§ 1.

Volilni imeniki, po katerih se vrše volitve za narodno skupščino, so stalni.

Ko stopi ta zakon v veljavo, morajo sestaviti opštinski sodovi (občinska poglavarstva) v desetih dneh prvi stalni volilni imenik, jemaje za osnovo imenik, po katerem so se izvršile volitve narodnih poslancev dne 11. septembra 1927., ter ga potem v nadaljnjih 24 urah v dveh originalnih izvodih predložiti pristojnemu sreskemu sodišču v potrditev. V krajinah, kjer ni sreskih sodišč, potrjuje imenike pristojno okrožno sodišče. Za mesto Beograd potrjuje volilne imenike okrožno sodišče za mesto Beograd.

V stalne volilne imenike se vpisujejo uradoma vsi, ki imajo volilno pravico, če so najmanj šest mesecev nastanjeni v tej občini. To ne velja za državne uslužbence.

Državni in javni samoupravni uslužbenci se vpisujejo v volilne imenike one občine, v kateri imajo svoj službeni sedež.

V občinah, kjer je več volišč, je prirediti volilni imenik v posebnih zvezkih za vsako volišče.

Na koncu imenika se označi z besedami število vpisanih volilcev in število listov imenika. Potem se postavi

* Razglašen v Službenih novinah kraljevine Jugoslavije z dne 7. septembra 1931., št. 205, in v prilogi z dne 9. septembra 1931., št. 207/LXVI—428

številka in datum, opštinski sud z delovodjo (zapisnikarjem) pa ga podpiše ter pritisne nanj pečat.

Sresko, odnosno okrožno sodišče potrdi v 2 dneh imenik ter obdrži en izvod za svoj arhiv, drugega pa vrne opštinskemu sudu. Če ni volilni imenik sestavljen v zakonski obliki, ga sresko, odnosno okrožno sodišče predhodno vrne občini, da ga v dveh dneh spravi v sklad z zakonskimi predpisi.

§ 2.

Volilno pravico ima vsak moški državljan po rojstvu ali prirojstvu (naturalizaciji), če je dovršil 21. leto starosti.

§ 3.

Aktivni častniki kakor tudi podčastniki in vojaki pod zastavo ne smejo izvrševati volilne pravice, ne biti voljeni.

§ 4.

Začasno izgubé volilno pravico: 1. oni, ki so obsojeni na robijo ali zapor, daljši od leta dni, dokler se ne vrnejo v pravice; 2. oni, ki so obsojeni na izgubo častnih pravic, za čas, dokler traja ta kazen; 3. oni, ki so v stečaju (konkurzu); 4. oni, ki so pod skrbstvom, in 5. oni, ki so z rzsodbo izgubili volilno pravico zaradi volilnih kaznivih dejanj.

§ 5.

Opštinski sodovi (občinska poglavarstva) morajo izvršiti uradoma vsako leto od dne 1. do vštetega dne 31. januarja popravke teh imenikov; pri tem vpišejo vanje s svojim sklepom vse osebe, ki imajo volilno pravico, a niso dotlej vpisane, ter izpuste na isti način one, ki so izgubili to pravico.

Opštinski sud vpisuje vojake, ki so odslužili svoj rok, uradoma v volilni imenik po odslužitvi roka. Istotako vpisuje vojake, ki v tem letu odslužijo svoj rok.

§ 6.

Najkesneje do dne 5. februarja pošlje opštinski sud tako popravljeni volilni imenik pristojnemu sreskemu, odnosno okrožnemu sodišču v potrditev in predloži sodišču obenem v prepisu vse izpremembe volilnega imenika, ki jih je izvršil meseca januarja.

Ko sodišče prejme volilni imenik, se uveri, ali se ujema z originalom, ki je v njegovem arhivu, in ga potem v 15 dneh overovi in vrne opštinskemu sudu; v svoj originalni imenik pa vpiše izpremembe, ki jih je izvršil opštinski sud meseca januarja.

Potrdilo podpišeta predsednik in tajnik sreskega, odnosno okrožnega sodišča ali njiju namestnika.

§ 7.

Če opštinski sud ne predloži v zgoraj označenem roku volilnih imenikov pristojnemu sreskemu, odnosno okrožnemu sodišču, ga to sodišče pozove, naj to stori naknadno v 5 dneh; istočasno pa ukrene uradoma, kar je po zakonu potrebno za kazni odgovornih oseb. Ako tudi po tem roku opštinski sud sreskemu, odnosno okrožnemu sodišču ne predloži stalnega volilnega imenika, odredi to sodišče sodnega uradnika, da sestavi v enem mesecu, v smislu odredb tega zakona, stalni volilni imenik za to občino.

Do končne potrditve teh imenikov velja obstoječi imenik.

Uradniku, ki se odredi, da izvrši ta posel, se da takoj iz občinske blagajne potnina in dnevnic po veljavnih predpisih o potnih stroških državnih uradnikov za službeno potovanje; ta izdatek in ostali izdatki obremenene odgovorne funkcionarje.

§ 8.

Tako potrjeni imenik ostane stalno razgrnjen pri opštinskem sudu in sreskem, odnosno okrožnem sodišču.

Vsakdo ima pravico, volilni imenik pregledati, prepisati, razglasiti in natisniti ter bodisi zase, bodisi za drugega zahtevati njegov popravek.

§ 9.

To, da je volilni imenik razgrnjen na vpogled prebivalstvu, mora razglasiti opštinski sud istega dne, ko se to zgodi. Ta razglas se vrši v mestih in trgih s pismenimi objavami, nabitimi na občinskih uradovnicah (sudnicah) in po ulicah, a po selskih občinah tudi še na način, ki je v tem selu običajen.

V razglasu mora biti izrečno povedano, da smejo glasovati pri volitvi samo oni, ki so vpisani v imenik.

§ 10.

Popravek volilnega imenika se zahteva neposredno pismeno ali ustno od opštinskega suda ali od sreskega, odnosno okrožnega sodišča, toda če je pri okrožnem sodišču, samo pismeno. Sresko, odnosno okrožno sodišče pošlje akt zahtevanega popravka v 24 urah opštinskemu sudu v poslovanje. Ustno zahtevo vpiše sud v zapisnik. Zahtevanim popravkom se morajo priložiti dokazi.

Za dokaze morejo služiti samo polnoveljavne javne listine. Če oni, ki je zahteval popravek, zahteva, da se mu izdaj o tem potrdilo, mora sud to takoj storiti. Vsaka zahteva popravka se vpiše istega dne v delovodno knjigo (vložni zapisnik) in v poseben seznamek zaradi lažjega pregleda. Če izvrši opštinski sud popravek v volilnem imeniku uradoma, mora svoj odlok, s katerim odreja popravek, utemeljiti s polnoveljavnimi dokazi.

§ 11.

Vsako zahtevo popravka v volilnem imeniku mora rešiti opštinski sud v 5 dneh, bodisi da zahtevo usvoji,

bodisi da je ne usvoji. Svojo rešitev vroči onemu, ki je zahteval popravek, takoj, čim se javi v 5 dneh. Ako se tiče rešitev tudi koga drugega, jo izroči tudi temu službeno v istem roku.

Rešitev se vroči prizadeti osebi proti pismenemu prejemnemu potrdilu, nepismeni osebi pa pred dvema pričama. Če prizadete osebe ni najti, se ji nabije rešitev na dom pred dvema pismenima pričama, ki se podpišeta na vročilnico skupno s poslovalcem, ki je nabil rešitev na dom.

Če se ne ve niti za dom prizadete osebe, tako da se ji ne more vročiti rešitev na nobenega izmed razloženih načinov, se nabije rešitev na občinsko hišo.

Oni, ki se zavrnejo, ker niso priložili zahtevi dokazov, kakršni se zahtevajo v § 10. tega zakona, smejo iznova zahtevati popravek in predložiti dokaze, če rok za zahtevo popravka vobče ni že potekel.

Če pa ne izda opštinski sud v postavljenem roku nobene rešitve o zahtevi popravka v volilnem imeniku, se smatra, da je zahtevniku popravka odklonil zahtevo in ta ima pravico, da se pritoži neposredno na pristojno sresko, odnosno okrožno sodišče.

V tem primeru zahteva sresko, odnosno okrožno sodišče takoj od opštinskega suda potrebne akte ter odloči po dokazih, postopaje po drugem odstavku § 10. tega zakona. Če se tiče popravek tudi koga drugega, mora sresko, odnosno okrožno sodišče istočasno obvestiti tudi tega.

Opštinski sud mora poslati v tem primeru sreskemu, odnosno okrožnemu sodišču potrebne akte v 24 urah po prejemu zahteve (dopisa) sreskega, odnosno okrožnega sodišča, s katero se akti zahtevajo.

§ 12.

Kakor oni, ki zahteva popravek, tako ima tudi oni, ki se ga tiče popravek, pravico, da se pritoži v treh dneh od sprejema rešitve na pristojno sresko, odnosno okrožno sodišče.

Če opštinski sud zavrne prošnjo onega, ki zahteva, popravek volilnega imenika, mora oni, ki se ga tiče ta zahteva, če ima kaj navesti ali izjaviti v svojo korist, to storiti opštinskemu sudu v 3 dneh od prejema rešitve, odnosno sodne vročbe (§ 11., sedmi odstavek), ker ne more, ko se je izdala odločba sreskega, odnosno okrožnega sodišča, ukreniti ničesar več.

Pritožba po prvem in izjava po drugem odstavku tega paragrafa se vroča opštinskemu sudu ali ustno ali pismeno. Pritožbe ali izjave vpišuje sud v zapisnik ter dá vsakomur, ki zahteva, potrdilo, da in katerega dne se je pritožba ali izjava oddala sudu.

§ 13.

Vsako svojo rešitev, izdano po § 11. tega zakona, mora poslati opštinski sud uradoma v 2 dneh po preteku pritožbenega roka pristojnemu sreskemu, odnosno okrožnemu sodišču v oceno z vsemi akti vred, ki se nanašajo na to. To sodišče izda najkasneje v 7 dneh po prejemu aktov svojo odločbo, s katero odobri ali razveljavi rešitev opštinskega suda. Ako se vložijo pritožba, sme sresko, odnosno okrožno sodišče tudi predrugačiti rešitev opštinskega suda. Čim izda svojo odločbo, jo pošlje sresko, odnosno okrožno sodišče istega dne z vsemi akti vred opštinskemu sudu, ko je predhodno v volilni imenik, ki je pri njem, vpisalo izpremembo, ki je obsoda in če jo

obseza ta njegova odločba. Odločba sreskega, odnosno okrožnega sodišča je izvršna.

§ 14.

Za zahtevo popravka volilnih imenikov se ne pobira nobena taksa niti za opravilo niti za akt niti za listine, kakor: za izpiske iz cerkvenih knjig, za izpričevala, potrdila itd., ki so potrebna za dokaz teh zahtev; nego na njih se označuje, v kakšen namen se izdajajo in da se za druge posle ne smejo uporabiti kot dokazi brez takse. Pristojna oblastva morajo dati zahtevniku v 24 urah vse listine, ki se zahtevajo zaradi popravka volilnih imenikov.

§ 15.

Ko se razglasi ukaz o volitvah narodnih poslancev, se smejo popravki zahtevati še 15 dni po razglasitvi ukaza. Nobena poznejša zahteva popravka ne vpliva na sestavo volilnega imenika, po katerem se bodo vršile za razpisane volitve.

§ 16.

Če je dan volitve odrejen v času od dne 1. januarja do vštetelega dne 25. februarja, se odloži popravljanje imenikov po uradni dolžnosti do izvršene volitve in roki, določeni v tem zakonu, teko od desetega dne od dne volitve namesto od dne 1. januarja. Popravki na zahtevo poedincev se smejo v tem primeru vršiti po odredbah tega zakona.

§ 17.

Kdor ob popravku imenikov, navedenem v § 1. tega zakona, koga vpiše v imenik ali koga izbriše iz imenika brez utemeljene odločbe, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do dveh let. Če je število tako vpisanih in izbranih oseb za eno volišče večje od deset, se kaznuje z zaporom do petih let.

§ 18.

Kdor ob popravku imenika hoče ne vpiše v imenik oseb, ki jih je uradoma dolžan vpisati in ki dotlej niso bile v imeniku, se kaznuje z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev.

Istotako se kaznuje tudi, ako pri tej priliki namerno ne izbriše onih, ki so umrli ali izgubili volilno pravico.

§ 19.

Če opštinski sud ne predloži stalnih volilnih imenikov sreskemu, odnosno okrožnemu sodišču v roku, odrejenem s tem zakonom, se kaznujejo odgovorne osebe z zaporom do šestih mesecev.

§ 20.

Vsa ta kazniva dejanja (§§ 17., 18., 19.) sodi senat okrožnega sodišča.

§ 21.

Posle, ki se nanašajo na odločanje o popravku volilnih imenikov v krajinah, kjer ni opštinskih sudov, opravlja občinski predstojnik (načelnik, knez) ali njegov namestnik skupno z dvema občinskima odbornikoma, ki ju izvoli občinski odbor.

§ 22.

Obrazce volilnih imenikov predpisuje minister za notranje posle.

§ 23.

Poleg stalnega volilnega imenika mora sestaviti opštinski sud tudi skupen abecedni imenik (indeks) vseh volilcev v občini; v tem imeniku se označi zraven imena vsakega volilca stran in številka volilnega imenika, pod katero je volilec vpisan v volilni imenik. Izdelovaje prvi stalni volilni imenik, mora opštinski sud izdelati ta abecedni imenik v dveh izvodih, od katerih obdrži enega sresko, odnosno okrožno sodišče za svoj arhiv. Okrožno sodišče vpiše potem vsakega novega volilca uradoma tudi v svoj abecedni imenik.

§ 24.

Opštinski sud prepíše vsako peto leto originalni volilni imenik; pri tem izpusti one volilce, ki so izbrisani, in vpiše naknadno vpisane. Kolikor se v večjih mestih pokaže potreba zaradi nakopičenosti aktov, sme sresko, odnosno okrožno sodišče odrediti, da se izvrši ta prepis tudi prej ter iznova predloži v potrditev sreskemu, odnosno okrožnemu sodišču v dveh originalnih izvodih, ki postaneta na ta način stalna volilna imenika.

Prehodne odredbe.

§ 25.

Za prve prihodnje volitve narodnih poslancev, ko stopi ta zakon v moč, se izpreminja rok, označen v prvem stavku § 7. v rok dveh dni, rok pa, označen v drugem stavku istega paragrafa, v rok treh dni; rok, določen s § 13. v prvem stavku se izpreminja v rok 24. ur, a rok, določen v istem paragrafu v drugem stavku, se izpreminja v rok dveh dni, in rok, določen v prvem stavku § 15., se izpreminja v rok treh dni.

§ 26.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 6. septembra 1931.

Aleksander s. r.

Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Nj. Vel. kralja, armijski general: P. R. Živković s. r.	Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja, armijski general P. R. Živković s. r.
--	--

Videl

in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. Drag. S. Kojić s. r.

348.

Na podstavi § 22. zakona o volilnih imenikih

predpisujem:*

A. Obrazec za stalni volilni imenik, ki ima sledeče razpredelke: zaporedno številko, rodbinsko in rojstno (krstno) ime volilca, poklic, stanovališče [ulica, hišna številka, kraj (četrt)] in naposled razpredelek za pripombo.

Obrazec A.

Zaporedna številka	Rodbinsko in rojstno (krstno) ime volilca	Poklic	Stanovališče [ulica in hišna številka, kraj (četrt)]	Pripomba

B. Obrazec za skupni abecedni imenik, ki ima sledeče razpredelke: zaporedno številko, stran stalnega volilnega imenika, zaporedno številko stalnega volilnega imenika, rodbinsko in rojstno (krstno) ime volilca, poklic, stanovališče [ulica in hišna številka, kraj (četrt)] in naposled razpredelek za pripombo.

Obrazec B.

Zaporedna številka	Stran stalnega volilnega imenika	Zaporedna številka stalnega volilnega imenika	Rodbinsko in rojstno (krstno) ime volilca	Poklic	Stanovališče [ulica in hišna številka — kraj (četrt)]	Pripomba

V Beogradu, dne 8. septembra 1931., III. št. 51.045.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
častni adjutant Njegovega
Veličanstva kralja,
armijski general
P. Živković s .r.

* Službene novine Kraljevine Jugoslavije z dne 9. septembra 1931., št. 207/LXVI-432.

Uredbe osrednje vlade.

349.

Po členih 26. in 66. uredbe o ustroju ministrstva za poljedelstvo in vode in na podstavi zakona o ureditvi vrhovne državne uprave v zvezi s točko 9. § 5. uredbe o organizaciji ministrstva za promet in prometno službo predpisujem ta-le

pravilnik o obeleževanju plovnih poti.*

Člen 1.

Na plovnih poteh občega pomena se vrši po potrebi obeleževanje plovne poti s posebnimi znaki, kakor je to predpisano s tem pravilnikom, da se zagotovi čim varnejša plovitev in lahka orientacija.

Člen 2.

Znaki obeleževanja se postavljajo na obalah ali v reki.

Člen 3.

Na plovnih poteh, kjer se vrši tudi nočna plovitev, se vzdržujejo razsvetljeni signali.

Člen 4.

Na levi strani plovne poti se postavljajo znaki, rdeče prebarvani, navadno v obliki stožca; če so ponoči razsvetljeni, imajo rdečo luč.

Na desni strani se postavljajo znaki, črno prebarvani, navadno v obliki krogle; če so ponoči razsvetljeni, imajo zeleno luč. Leva in desna stran se ravnata po navzdolnji vožnji.

Člen 5.

Kot znaki za obeleževanje se smejo uporabljati na plovni poti tudi bruna, sodi in drugi znaki, ki so v brodarstvu v navadi. Če se puščajo na levi, so prebarvani rdeče, če se puščajo na desni, so prebarvani črno.

Razen tega se smejo uporabljati za obeleževanje plovne poti na plitvinah tudi drogi z razrahljanim protjem na gornjem koncu za levo stran ali z vencem iz protja za desno stran, tako zvanj zajci in babe,

Člen 6.

Da kažejo globino na plitvinah, se postavljajo na obali stebri, ki imajo posebne rdeče-bele znake, in sicer: za vsak meter globine kvadrat, za pol metra trikotnik, za vsak decimeter krog.

Člen 7.

Na krajih, kjer se pot cepi, t. j. kjer se more kreniti na levo in na desno, se postavlja bifurkacijski znak v

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 12. avgusta 1931., št. 182/LIX/391. — Upoštevan je tudi popravek, objavljen v »Služb. nov.« z dne 9. sept. 1931., št. 207/LXVI/437.

obliki dveh stožcev, spojenih z vrhovoma, prebarvanih rdeče in črno, tako da vidi ladja samo rdečo barvo, če pušča znak na levi, črno barvo pa, če pušča znak na desni. Če se tak znak ponoči razsvetljuje, ima steklo, pobarvano z ene strani rdeče, z druge strani zeleno.

Člen 8.

Prepoved prehoda se obeležuje s stebrom z ročico, ki nosi kroglo, prebarvano rdeče z belim pasom. Ponoči ima dve rdeči luči in eno belo, drugo nad drugo, tako da je bela luč v sredi. Ponoči se postavlja pri signalu dežurstvo.

Člen 9.

Za signale z baloni v posebno tesnih prehodih veljajo dosedanja specialni predpisi.

Člen 10.

Plovni prehod pod mostom se oznamenjuje, tako za navzdoljno kakor za navzgorjo vožnjo, na mostu s kvadratno tablo 1×1 m, diagonalno pobarvano rdeče in belo, ponoči s po dvema lučima, ki kažeta meje plovne poti med stebri, na levi rdečo, na desni zeleno, in sicer z obeh strani mosta. Te dve luči, rdeča in zelena, se morata videti samo pri navzdolnji vožnji ali samo pri navzgornji vožnji. Vzdrževanje signalov na mostovih spada v področje onega, ki most sam vzdržuje.

Člen 11.

Obalni znaki služijo v glavnem za orientacijo in smer, plovni pa kažejo meje plovne poti, dočim ima prepoved prehoda imperativni značaj.

Potemtakem lastniki ladij nimajo pravice do povračila škode, ki bi jo utrpeli zaradi nezadostnega obeleževanja po državi.

Člen 12.

Z rešitvijo ministra za promet se predpiše, na katere reke in dele rek se mora ta pravilnik uporabljati.

Člen 13.

Celotno službo obeleževanja plovne poti in vzdrževanje signalov vrši pri upravi pomorstva in rečnega prometa sekcija za vzdrževanje plovne poti po svojih organih preko pristaniških kapetanij.

Člen 14.

Z rešitvijo ministra za promet se osnuje sekcija, uprava pa odredi podrejenim pristaniškim kapetanijam okoliš (rejon) obeleževanja.

Člen 15.

Služba obeleževanja obseza: stalno merjenje plitvin, postavljanje, premeščanje in odstranjanje signalov v zvezi z vodnim stanjem zaradi obeleževanja plovne poti in globine v njih, stalno vzdrževanje signalov, opazovanje, proučevanje in izpopolnjevanje signalnih tipov in organizacije same zaradi čim uspešnejše službe.

Člen 16.

Minister za promet predpiše s svojo rešitvijo postranske prejemke osebju, zaposlenemu pri obeleževalni

službi, ki se izplačujejo iz proračunskih kreditov, določenih za obeleževanje plovnih poti.

Člen 17.

Ta pravilnik stopi v moč z dnem razglasitve in odtlej prestane veljati pravilnik o uporabljanju znakov za obeleževanje vodne poti, izdan po ministru za poljedelstvo in vode, D. V. br. 8.433/23 in razglašen v št. 74 »Službenih novin« z dne 31. marca 1924.*

Minister za promet:
Laz. Radivojević s. r.

350.

Na podstavi § 1. zakona o kontroli kmetijskih pridelkov, namenjenih za izvoz, z dne 18. novembra 1929. predpisujem sporazumno z ministrom za poljedelstvo ta-le

pravilnik o trgovini s suhimi slivami in slivovo čežano (pekmezom).**

I. Obče odredbe.

Člen 1.

Odredbe tega pravilnika veljajo za promet s suhimi slivami, olupljenimi slivami, slivami z izpahnjeno koščico in slivovo čežano (pekmezom).

Člen 2.

Nadzorstvo nad prometom s suhimi slivami, olupljenimi slivami, slivami z izpahnjeno koščico in slivovo čežano vodijo med obratno dobo (kampanjo) za slive posebni nadzorstveni organi (člen 22.), ki jih postavlja pristojni ban. Izven kampanje za slive vrše nadzorstvo sreski kmetijski referenti.

Pritožbe zoper odločbe teh organov se smejo vlagati pri centralni komisiji za sadje v ministristvu za trgovino in industrijo.

Člen 3.

Suhe slive, olupljene slive in slive z izpahnjeno koščico kakor tudi slivova čežana se ne smejo dati v promet prej, nego jih pregledajo nadzorstveni organi.

Vagonske in kosovne pošiljke suhih sliv in slivove čežane morajo biti opremljene z žigom in s podpisom nadzorstvenih organov na tovornem listu (na unikatnu in duplikatu).

Brez žiga in podpisa nadzorstvenih organov na tovornem listu ne smejo vršiti carinska oblastva izvozne odpreme vagonskih pošiljk suhih sliv, olupljenih sliv, sliv z izpahnjeno koščico in slivove čežane. V krajih, kjer

* »Uradni list« št. 121/37 iz l. 1924.

** »Službene novine« z dne 12. junija 1931., št. 130/XL/284.

poslujejo nadzorstveni organi, ne smejo železniške in ladjeplodne postaje sprejemati odpreme sliv bodisi v notranjost države, bodisi v inozemstvo brez pregleda po komisiji.

V krajih, kjer ni nadzorstvenih organov, se mora poslati pošiljka do najbližje postaje, kjer so taki organi, ali pa naj jih pošiljatelj pozove ob svojih stroških, da izvršijo pregled.

II. Suhe slive.

Člen 4.

Suhe slive morajo biti dobro posušene in izdelane iz dobre sirovine, brez tujega okusa in duha.

Suhe slive, ki so sušene zelene (»suvarak«, »goroganc«), pregorele, okajene, zakisane, gnile in plesnive, se smatrajo za slabo blago. Prav tako se smatrajo za slabo blago tudi slive, ki so namerno potvorjene, t. j. močene z vodo, pomešane s starimi slivami ali s posušenimi zgodnjimi slivami ali z drugim sadjem ali z zemljo in drugimi tujimi snovmi. Slabo blago se mora uničiti, in sicer s tem, da se zaseže, nasuje v kadi in polije z vodo, da stoji najmanj 24 ur, potem pa na javni dražbi prodaja. Izkupilo pripada lastniku po odbitku stroškov.

Nezadostno posušene slive in matirano blago se ne smejo dati v promet prej, nego se pod nadzorstvom komisije (komisarja) ob lastnikovih stroških dosuše. Samo dobro posušene slive, ki se dobe potem, ko se prebero ali dosuše, se smejo dajati v promet.

Vsebina ambalaže mora ustrezati kalibru, označenu na njej (število sliv na pol kg).

Kot merkantilno se dopušča tudi uporaba obrabljenih vreč, toda morajo biti cele, nekrpane in čiste.

Člen 5.

Suhe slive se ne smejo dovažati na tržišča, niti skladata v trgovinska skladišča pred 20. septembrom, niti nakladati v vagone (vlačilce) za izvoz pred 23. septembrom, odnosno pred dnem, ki ga predpiše minister za trgovino in industrijo v soglasnosti z ministrom za poljedelstvo za dotično kampanjo.

Člen 6.

Preden se prično suhe slive dovažati, morajo izdati občine v krajih, v katerih posluje komisija ali komisar za pregled (člen 22.), sporazumno z njimi naredbo, v kateri je obrazloženo, v katerih krajih so trgi za nakup in prodajo suhih sliv in kje posluje komisija (komisar), dalje navedeni vsi predpisi o redu na trgu, pogoji za nakup in prodajo in kazni za neizvrševanje naredb.

Občine določijo sporazumno s komisijo (komisarjem) pričetek in trajanje dnevnega pregleda.

Člen 7.

Da se vzdržuje red na trgu, so občine dolžne, dajati tržni komisiji (komisarju) po kraju in po potrebah trga zadostno število svojih organov na razpolago. Prav tako morajo preskrbeti občine komisiji (komisarju) potrebne lokale za pisarno in potrebne prostore za prebiranje sliv.

Vsi državni samoupravni organi morajo vsestransko podpirati komisijo (komisarja) za pregled sliv v izvrševanju nalog, ki jim pripadajo po tem pravilniku.

Če se pokaže potreba, smejo zahtevati komisije (komisarji) od sreskega načelnika, da jim po odredbi člena 32. zakona o notranji upravi dá na razpolago orožništvo za to, da se njih naredbe in odločbe hitro izvedejo.

Občine onih krajev, kjer so postavljene komisije (komisarji), smejo odrediti po enega predstavnika, ki je komisiji (komisarju) pri poslovanju v pomoč.

Člen 8.

Suhe slive je donašati na trg v zdravih in čistih vrečah, sodih ali zabojih. Če se prevažajo slive v košarah, morajo te imeti zgoraj in spodaj dobre in čiste pokrivače, voščeno platno ali štorje, da ne bi do sliv prišli voda, prah, drobir od sena, slame ali koruznice, sploh nikakšna nečistota.

Na vozeh, na katerih se prevažajo suhe slive, se ne smejo prevažati petrolejski sodi, niti vobče stvari s slabim duhom, ki bi se ga mogle slive med prevozom navzeti.

Vozniki, ki prevažajo suhe slive, morajo imeti voščeno platno ali štorje (plahte) za pokrivanje voz, če bi deževalo.

Člen 9.

Suhe slive, ki se dovažajo na tržišče, se morajo na trgu pregledati, preden se zvozijo v trgovska skladišča.

Blago, ki se na trgu ni predhodno pregledalo, se ne sme vkladati v skladišča dotičnih tržišč.

Prav tako se mora pregledati tudi vagonsko blago, ki prihaja iz drugega kraja radi vkladanja, reekspedicije ali manipulacije v trgovinskih skladiščih ali etivažah.

Člen 10.

Suhe slive se morajo na trgu najprej pretehtati na občinski tehtnici, potem pa pregledati. Po izvršenem pregledu pritisne komisija (komisar), če je blago dobro, na tehtnični listek svoj pečat in ga podpiše.

Tehtnični listek, tako s pečatom opremljen, služi za dokaz, da se je blago pregledalo, in naj ga trgovec obdrži do konca sezone zaradi kontrole.

Člen 11.

Skladišča na tržiščih, kjer poslujejo komisije (komisarji), in ki se v njih hranijo in se vanje zvažajo suhe slive, so pod stalnim nadzorstvom komisije (komisarja) za pregled sliv ali katerekoli državne komisije, odrejene za pregled. Komisija (komisar) ima pravico, vsak čas vstopiti v skladišče in izvršiti tamkaj pregled blaga in poslovanja.

Te odredbe o nadzorstvu veljajo tudi za etivaže.

Vsaka etivaža, odnosno vsak izvoznik mora imeti svojo znamko, ki jo mora prijaviti ministrstvu za trgovino in industrijo. Tej dolžnosti je zadostiti do dne 1. septembra vsakega leta.

Komisije (komisarji) za pregled sliv morajo paziti na čistoto etivaž in skladišč kakor tudi poslovanja v njih. Če se opazijo nedostatki, morajo komisije (komisarji) ukreniti potrebno, da se ti nedostatki odpravijo.

Stare in nove slive morajo biti spravljene v skladiščih ločeno. Prepovedano je, jih mešati. Izvoz starih sliv se mora prijaviti posebej komisiji in deklarirati v tovrnem listu.

Če ugotovi komisija (komisar) v skladišču (etivaži) pomešano, dobro in nezadostno posušeno blago ali pa samo to poslednje, mora odrediti, naj se blago prebere in

dosuši; če se ugotovi slabo blago, je z njim postopati po členu 4.

Člen 12.

Nakup suhih sliv smejo vršiti na tržiščih trgovci, ki imajo protokolirano skladiščno, izvozno ali spekulativno podjetje, odnosno trgovino z deželnimi pridelki in senzali, potrjeni po pristojnem sodišču. Izven tržišča smejo poljedelske zadruge nakupovati suhe slive samo od svojih članov zadružnikov.

Pomožno osebje, ki dela na račun takih podjetij, odnosno trgovin, mora imeti oblastveno potrjeno pooblastilo. V tem pooblastilu mora izjaviti dotično podjetje (odnosno trgovec), da je nakup blaga po njegovem pomožnem osebju obvezen zanj — za dotično podjetje ali trgovca.

Lastniki morajo izdati pooblastilo tudi osebam, ki prijavljajo blago za pregled in odpremo na natovornih postajah, da je komisijam, odnosno komisarjem moči vedeti, čigavo blago se pregleduje ali odpremlja.

III. Slivova čežana (pekmez).

Člen 13.

Pekmez od cibor (sliv »požegače«, »madžarke«) mora biti zadostno prekuhan in gost, zadosti sladok, brez tuje duha ali okusa, brez prismojkov, koščic in brez pecljev v večji meri.

Pekmez se sme kuhati iz suhih sliv, če se na sodih označi kot tak.

Iz zgodnjih sliv se pekmez ne sme kuhati.

Člen 14.

Kdor želi kuhati pekmez, se mora prijaviti dotičnemu občemu oblastvu prve stopnje in označiti kraj in občino, kjer hoče pekmez izdelovati.

Če se pekmez ne kuha izključno iz lastnega pridelka, mora imeti dotična oseba obrtno dovolilo.

Člen 15.

Lastniki pekmezarn se morajo ravnati po naredbah ministrstva za trgovino in industrijo in poljedelstvo, ki se izdajo skladno s tem pravilnikom, in po ostalih zakonskih predpisih kakor tudi navodilih, ki jih ti ministrstvi izdasta po običajnih upravnih oblastvih.

Člen 16.

Pekmezarji morajo uporabljati za kuhanje pekmeza samo čiste, zdrave in zrele slive in morajo vzdrževati priprave za kuhanje pekmeza, posodo in ognjišča kar najbolj čiste. Prav tako morajo vsipati slive za kuhanje pekmeza v čiste posode in morajo te vzdrževati v čistem stanju do uporabe. Skuhani pekmez se mora spravljati samo v nove in čiste sode.

Člen 17.

Komisija (komisar) pregleduje tudi sode, ki se polnijo s pekmezom. Če sodi niso napravljeni iz dovolj čistega in močnega materiala, se natovarjanje ne dopusti. Če je kak sod razsušen ali ni zadosti nabit, je odrediti, naj lastnik spravi vse v red. Isto velja tudi za one sode, iz katerih se pekmez izceja skozi razpoke,

Člen 18.

Preden se sodi napolnijo, jih je tarirati, t. j. na vnanji strani se mora zaznamovati tara z debelimi, črnimi številkami.

Preden se prične kampanja in dokler ta traja, pregleduje komisija (komisar) sode v pekmezarnah in skladiščih, zlasti pa pazi na točnost tariranja.

Člen 19.

Skladišča, ki se v njih hrani in se vanje spravljajo pekmez, so pod stalnim nadzorstvom komisije (komisarja) za pregled sliv, ali če teh v kraju ni, pod nadzorstvom kmetijskega referenta.

Komisija (komisar) ima pravico, da ob vsakem času vstopi v skladišče ali pekmezarno in pregleda blago, ki je tamkaj.

IV. Olupljene slive in slive z izpahnjanimi koščicami.

Člen 20.

Olupljene slive se smejo izdelovati samo iz zdravih, odbranih in zrelih sliv tako, kakor predpiše centralna komisija za sadje pri ministrstvu za trgovino in industrijo.

Samo slive, ki so tako olupljene, se smejo dajati v promet in izvažati kot »olupljene slive«.

Člen 21.

Suhe slive brez koščic (z izpahnjanimi koščicami) se smejo dajati v promet in izvažati samo v etviranem stanju. Nikakor pa ne smejo biti močene.

Slivam se smejo izpahovati koščice samo v trgovinskih skladiščih in v etivažah v krajih, kjer so tržne komisije (tržni komisarji).

Osebe, ki žele slivam koščice izpahovati, se morajo prijaviti pri pristojni komisiji (komisarju) za pregled, v krajih pa, kjer teh ni, pri pristojnem sreskem kmetijskem referentu.

Prostori (lokali), kjer se koščice izpahujejo, so pod stalnim nadzorstvom organov.

Na zaboje ni postavljati kalibra (števila sliv na pol kilograma), nego samo označbo: »Čepana šljiva« — »Brez koščic« — »Entsteint«.

V. Kontrolni organi.

Člen 22.

Nadzorstvo nad prometom suhih sliv, olupljenih sliv in sliv z izpahnjeno koščico, kakor tudi pekmeza iz sliv vršijo komisije (komisarji), ki jih postavljajo pristojni bani.

Komisije so sestavljene iz najmanj treh oseb, od katerih se po ena postavlja na predlog zainteresiranih trgovskih in združnih organizacij.

Komisarji se odreja izmed aktivnih ali upokojenih državnih in samoupravnih strokovnjakov ali izmed šolanih privatnih ekonomov.

Člen 23.

Komisije se postavljajo samo na važnih tržiščih za izvoz suhih sliv in pekmeza. Komisarji se postavljajo na ostalih, manj važnih tržiščih.

Člen 24.

Pritožbe zoper odločbe komisij (komisarjev) rešuje centralna komisija za sadje pri ministrstvu za trgovino in industrijo; ta vrši tudi revizijo poslovanja teh organov.

Centralna komisija daje tudi navodila za poslovanje komisij (komisarjev), kakor tudi pojasnila glede uporabe tega pravilnika.

VI. Kazni.

Člen 25.

Vsako ravnanje zoper ta pravilnik morajo naznaniti komisije in komisarji pristojnemu upravnemu oblastvu, ki mora postopati po predpisih § 6. zakona o kontroli kmetijskih pridelkov, namenjenih za izvoz.*

VII. Končne odredbe.

Člen 26.

Ko stopi ta pravilnik v veljavo, prestane veljati naredba bosansko-hercegovske vlade št. 199.536/IV z dne 19. avgusta 1914. in pravilnik o trgovini s slivami in pekmezom z dne 31. avgusta 1929., kolikor se nanašata na trgovino s suhimi slivami in pekmezom.

Člen 27.

Ta pravilnik stopi v veljavo tri mesece po razglasitvi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 3. junija 1931.; II. št. 18.501/S.

Minister za trgovino
in industrijo:

Juraj Demetrović s. r.
Minister za poljedelstvo:
S. Šibenik s. r.

Banove uredbe.

351.

Izpremembe

v staležu banovinskih uslužbencev na področju banske uprave Dravske banovine.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 28. avgusta 1931., I. No. 8240/1, je imenovan Gortnar Franc, banovinski uradniški pripravnik pri obč. javni bolnici v Ptujju z mesečno plačo Din 1.250.—, za banovinskega arhivskega uradnika X. položajne skupine s plačo Din 475.—, položajno doklado Din 200.— in osebno draginjsko doklado Din 850.— mesečno na dosedanem službenem mestu.

Z odlokom kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani z dne 28. avgusta 1931., I. No. 7561/1, je postavljen ing. Matko Anton, banovinski tehnični višji pristav VII. položajne skupine pri kraljevski banski upravi v Ljubljani, za banovinskega tehničnega višjega pristava VI. položajne skupine na dosedanem službenem mestu.

* »Uradni list« št. 56/15 iz l. 1929./1930.